

De Erfgenaam van alle dingen

door: J.G. Bellett

Hebreeën 1:2

Er is een grote verborgenheid in Hebreeën 1 en 2. De Zoon, gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, neemt bezit van Zijn erfenis als Verlosser.

De erfenis was door de zonde voor de mens verloren. Adam was er van vervallen. Hij was verdorven en onder het juk van de zonde geplaatst. Zoals anderen gezegd hebben, als iemand die erfenis wilde ontvangen, moest hij die aanvaarden met de hypotheek. DE Zoon, de aangewezen erfgenaam, moest de erfenis dus aanvaarden als Verlosser, als iemand die de erfenis van deze verplichting vrijmaakte.

Deze verborgenheid wordt geschetst in Psalm 8, die in Hebreeën 2 wordt aangehaald. Daar wordt de Heer Jezus, de Zoon des Mensen (die de Zoon, de vastgestelde Erfgenaam is van Hebreeën 1) beschouwd als Hem aan wie alle dingen onderworpen zijn (als alle dingen bezittend). Maar we zien ook, dat Hij deze heerschappij gekregen heeft, als Diegene, die door de genade van God voor alles de dood gesmaakt heeft voor die erfenis. Hij is dus niet alleen "Erfgenaam" maar "Erfgenaam-Verlosser".

Daarom zal Hij, wij zeggen dat tot lof van Hem, in het koninkrijk ingaan als "Verlosser-Erfgenaam" en de erfenis zelf zal daar verschijnen als een verlostte zaak. Op die manier zal Hij alleen verheerlijkt worden, terwijl alles wat Hem omringt of Hem onderworpen is, zich zal bevinden onder zegen en veiligheid. Deze verborgenheid van de verlossing van de erfenis wordt ontsluitend in Kolosse 1:20, waar Christus wordt voorgesteld als de verzoener van alle dingen in de hemel en op aarde door het bloed van Zijn kruis. Het kruis zelf getuigt van deze verborgenheid: Zijn heerschappij over de wereld op grond van de dood; want Zijn koningschap, waaraan zijn heerschappij verbonden is en Zijn recht als Erfgenaam stond er op geschreven. Een opschrift in alle talen, dat niet uitgewist mocht worden. (Lees Joh. 19:19-22).

Dit alles maakt van de toekomstige wereld een erfenis van Christus, een nieuwe schepping, dat wil zeggen een schepping onder nieuwe voorwaarden. In de oude schepping waren alle dingen weliswaar van God, maar van God, die ze had geschapen. In de nieuwe schepping, zijn alle dingen van de God, die ons met Zichzelf heeft verzoend door Christus (2 Kor. 5:18). Daar zal men er het bloed van het Lam van God zien en niet alleen Gods krachtige hand.

Dat onderscheidt het domein van de tweede Mens van het domein van de eerste mens, Christus van Adam. Adam heeft de heerschappij over de schepselen ontvangen uit de hand van God. Christus de Zoon, de Mens uit Psalm 8, neemt de heerschappij als mens, na een weinig minder gemaakt te zijn dan de engelen, om voor alles de dood te kunnen smaken.

Maar er is nog meer in deze verborgenheid. De verlossing van de erfenis door het bloed (wij hebben het al gezegd), moet nog geopenbaard worden door kracht. De kracht zal de erfenis nog in veiligheid moeten brengen. Deze gebeurtenis vinden wij in Openbaring. Deze actie is een gebeurtenis die geleid wordt door de kracht op het terrein van de koop. Of geleid wordt door Hem, die de leeuw is uit de stam van Juda en die het lam is geweest, dat geslacht is (Op. 5). We moeten daar goed op letten. Door de gebeurtenis uit dit boek worden alle dingen aan Christus onderworpen. Wij zien dit alles in relatie met de Zoon, de Erfgenaam van alle dingen, de mens uit Psalm 8, de Heer over de toekomstige wereld.

Het besluit, dat alle dingen onder Zijn voeten stelt, vindt men in Psalm 8. Maar de verklaring, die er over gegeven wordt in Hebreeën 2 zegt, dat alle dingen Hem nog niet onderworpen zijn en Openbaring geeft ons de manier waarop dat zal gebeuren. De gevolgen van deze gebeurtenis worden beschreven in de geschriften van de profeten en apostelen. Daar zien we inderdaad, dat de toekomstige wereld of het koninkrijk of de erfenis van alle dingen in de handen van de Zoon is.

Zo wordt "de Zoon" de "erfgenaam van alle dingen". Op die manier en op de vastgestelde tijd zal de erfenis Hem toebehoren en zal in Zijn directe bezit zijn.

Maar naar de rijkdom van Zijn genade wil Hij erfgenamen voor deze erfenis bij Zich hebben. Zoals over de heiligen wordt gesproken als de erfgenamen van God, mede-erfgenamen van Christus (Rom. 8:17). Of zoals we lezen in hoofdstuk 2:10 van Hebreeën: Om als overste Leidsman vele zonen tot heerlijkheid te leiden en omdat deze erfgenamen zijn verlost door het bloed, net zoals de erfenis dat is, is de overste Leidsman ook diegene, die heiligt. Als Hij ons aanneemt, moet Hij ons aannemen met als onze lasten en moet Hij ons brengen vanuit het verval naar Zijn heerlijkheid. Dat heeft Hij gedaan, zoals we kunnen lezen in vers 16. "*Want inderdaad, niet engelen neemt*

Hij aan, maar Hij neemt het nageslacht van Abraham aan". Dat wil zeggen, dat de Zoon, Christus, de belangen op Zich neemt van de uitverkoren zondaars, die hier het zaad van Abraham worden genoemd. Hij draagt zorg voor hun zegening en houdt Zich met hen bezig in al Zijn wegen. In alles wat Hij doet, tot het ogenblik, dat Hij ze in de heerlijkheid zal invoeren of in de erfenis van alle dingen, die verbonden is met Zichzelf. Op elk ogenblik van Zijn geschiedenis, van begin tot eind, laat Hij ze nooit achter. Men ziet hen altijd bij Hem.

Dat is, naar ik meen, de kracht van deze woorden: "*Hij neemt het nageslacht van Abraham aan*". Het is een noodzaak van die grote verborgenheid: "*Hij die heiligt*" maakt van hen "*die geheilgd worden*" mede-erfgenamen van Zichzelf voor de bepaalde erfenis. Dat is wat wij vinden als we de eerste twee hoofdstukken van Hebreëen lezen. Van het begin tot het eind van Zijn wonderbare reis verdwijnen wij nooit van het toneel als we Hem volgen. Dat is een grote en kostbare waarheid. Zoals het wordt voorgesteld in deze hoofdstukken zou ik over deze wonderbare reis nog willen zeggen:

1^e Zijn vleeswording

Dat was het begin van Zijn weg. Maar hier leren wij dat het voor ons was. Omdat wij "de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deelgenomen" (14).

2^e Zijn leven

van beproeving en lijden, is onmiddellijk gevolgd op Zijn vleeswording. Maar Hij ging Zijn hele leven door voor ons. Om ons in onze verzoeken te hulp te kunnen komen (18).

3^e Zijn overwinningsdood

Die heeft een einde gemaakt aan Zijn leven van lijden en verzoeking. Maar deze dood was ook voor ons.

4^e Zijn hemelvaart

Die is gevolgd door de heerlijkheid na Zijn dood en opstanding. Maar daar verschijnt Hij ook voor ons. Want Hij heeft zich gezet in de hemelse gewesten, als

Diegene, die de reiniging van onze zonden heeft teweeggebracht. (1:3; 2:9)

5^e Zijn huidig Hogepriesterschap

in de hemelen. Zijn hemelvaart heeft Hem tot die dienst en tot die waardigheid geleid. Maar alles geschiedt voor ons. Hij treedt voor ons in het heiligdom tussenbeide, naardat wij nodig hebben (18).

6^e Zijn spoedige wederkomst

en koninkrijk. Die zal te Zijner tijd komen als Zijn dienst in de hoge geëindigd is. Maar in dat grote ogenblik en tijdens die heerlijkheid, zal Hij weer voor ons verschijnen. Als overste Leidsman van onze behoudenis zal Hij ons naar de heerlijkheid leiden, opdat wij met Hem zouden kunnen zitten in de soevereiniteit van alle dingen van de toekomstige eeuw (2:10).

Wij zien dus, dat wij bij Hem zijn, gedurende de gehele merkwaardige loopbaan. Vanaf de moederschoot tot op de troon van het koninkrijk, zien we dat wij deel hebben aan alle posities die hij bekleedt aan iedere daad, die Hij volbrengt.

Hij is vleesgeworden, verzocht, gestorven, opgestaan, opgevaren in de hoge, Hogepriester in de hemel, overste Leidsman van onze behoudenis, die ingaat in de komende eeuw waar de heerlijkheid is. Maar in dit alles en overal is Hij met ons of voor ons. Wij kunnen, onszelf of onze belangen, op geen enkel ogenblik uit het oog verliezen, als we Zijn weg van het begin tot het einde beschouwen. Hij is de Erfgenaam van alle dingen, maar wij zijn mede-erfgenamen met Hem, terwijl we daar door Hem bekwaam zijn gemaakt aan het begin van Zijn weg.

Wij krijgen een volledige en duidelijke kijk op deze verborgenheid door het licht dat Hebreëen 2 erop schijnt. Duidelijker dan zij die wandelen bij het licht van Psalm 8. Maar dat is door de genade van God. Het licht wordt schitterender, naarmate wij vooruitgang boeken in de kennis van God. De dag komt, dat men met nog meer nadruk, zal zeggen: "Heer onze Heer. Hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde!"

Oorsprong: *Le Messenger Evangélique* 1951-191

Titel: *L' Héritier de toutes choses*